

[Miljøministeren]

herinde også kommer frem. Sikker på resultatet kan man ikke være, men det gør måske heller ikke så meget, bare det går i den rigtige retning og vi får sat en rigtig proces i gang. Der sker jo også i større og større omfang en løbende diskussion i selve København.

Jeg vil godt sige til hr. Duetoft, at jeg er ikke helt klar over depotproblemstillingen, men den kan jeg vende tilbage til.

Jeg må tage til mig, at Kristeligt Folkeparti mener, at man skal genforhandle. Jeg mener ikke, at det er det, tiden er inde til nu. Nu mener jeg, at vi skal koncentrere os om at få ejerselskabet dannet, fordi det uden al tvivl er en hjørnesten i det videre forløb, for får vi ikke dannet det ejerselskab, får vi ikke de værdistigninger opsamlet til almenyttige formål.

(Kort bemærkning).

Ingerlise Koefoed (SF):

Jeg vil godt gentage over for miljøministeren, hvad jeg sagde i mit første indlæg, nemlig at der selvfølgelig ikke var nogen, der havde forestillet sig, at man skulle kunne lave en udvikling i Københavns Havn uden at snakke med byen København om det.

Men derefter vil jeg også sige, at jeg synes, at det, man mødte fra byen København, i det store og hele var fornærmelse. Jeg kan huske, da vi behandlede Socialdemokratiets og De Radikales beslutningsforslag, hvor vrede de københavnere, der sad på balkonen, så ud, hvor de rystede på hovedet af det her Folketing. Og de fulgte den holdning op ved at sige nej til indbydelsen til at gå ind i Havneudvalget. Det kan man ikke sige ikke er rigtigt, og det kunne måske have gjort, at man fra miljøministerens side kunne have givet sig lidt bedre tid, forholdt sig lidt mere afventende og måske lidt mere konkret til de forhandlinger, der nu har fundet sted, og som har resulteret i den aftale med Københavns Kommune og Miljøministeriet, som jeg stadig væk vil karakterisere som meget uvis, meget usikker. Bare sådan noget som, at vi stadig væk får forsikret, men ikke ved noget om, hvordan det går med ejerselskabet, siger jo lidt om det hele.

Men jeg er da glad for, at miljøministeren siger, at dialogen fortsætter. Jeg er glad for, at miljøministeren er optimistisk og mener, at hun kan sikre, at den går i den rigtige retning. Det vil vi så følge med i, og indimellem vil vi måske

tillade os – uden at ville trække noget ned over hovedet på nogen som helst – at stille nogle spørgsmål om udviklingen.

(Kort bemærkning).

Baadsgaard (S):

Jeg vil gerne takke miljøministeren for bemærkningen om ejerselskabet og også bemærkningerne om behovet for en indsats for den kollektive trafik og også den øvrige trafik. Det er udmærket, at ministeren vil gøre sin del af arbejdet, og jeg skal kun endnu en gang udtrykke ønsket om, at det hurtigt bliver en realitet, at vi får et sådant ejerselskab for at opnå det, som vi kan opnå, og som jeg nævnte i mit første indlæg, med et sådant ejerskab.

Så skal jeg tilbagevise hr. Leif Hermanns påstand om, at vi i Socialdemokratiet med vores beslutningsforslag af 29. oktober 1987 skulle have lagt op til en detaljeret planlægning af Københavns Havns fremtid. Det er ikke tilfældet. Det, der var vores intentioner, og som har været det hele tiden, var, at vi kunne få det samarbejde mellem de forskellige parter, som netop den opgave kaldte på, og det står også direkte i den beretning, der blev afgivet af et flertal i Miljø- og Planlægningsudvalget, at denne opgave fordrer et planlægnings samarbejde, der rækker ud over den kendte planlægnings grænser. Det er helt rigtigt, og det, vi ville have, var netop, at parterne satte sig sammen, de parter, som havde en interesse, som havde jord, som kunne indgå i den fælles planlægning.

Vi synes ikke, og jeg synes ikke, at det var nogen særlig klog beslutning af Københavns Kommune, at den ikke ville deltage i det, men desto større glæde kan vi jo så udtrykke over, at det lykkedes at få en aftale mellem Københavns Kommune og miljøministeren for at komme videre, og det er der mulighed for at komme på dette grundlag.

(Kort bemærkning).

Glønborg (KRF):

Jeg bemærkede, at miljøministeren følte sig i overensstemmelse med intentionerne fra Havneudvalgets betænkning.

Jeg gav i mit første indlæg ministeren det råd at indkalde Havneudvalget til en drøftelse. Jeg spurgte ikke direkte, om ministeren ville gøre det, men eftersom jeg er lidt bange for, at mini-